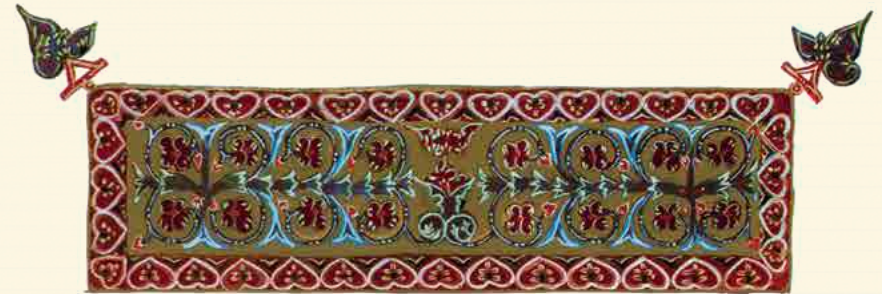

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΛΕΠΡΟΥ

Ίερά Μητρόπολις Κισάμου & Σελίνου
Κίσαμος, 2019

Προνοία μεγίστη τοῦ Ἀμφιλοχίου
ποιμένος γενέθλης σου ἔπλεξα ὕμνους.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟCΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ ΤΟΝ ΛΕΠΡΟΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ
τὸ, Θεὸς Κύριος καὶ τὸ ἐξῆς Τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν λεπρωθέντα ἐν σαρκὶ Νικηφόρον ἀλλ' ὑγιαίνοντα
καὶ ἄσπιλον ἔσω οἱ ἐν ποικίλαις νόσοις ὀλοθύμῳ
ψυχῇ δεῦτε ἱκετεύσωμεν λαβεῖν αὐτοῦ πρεσβείαις τὴν
καρτερίαν ἐν τοῖς πειρασμοῖς, ἥττης τὸ λύτρον καὶ νί-
κης προοίμιον.

Δόξα Πατρὶ. Ὅμοιον.

Χαριτοβρύτων σου λειψάνων τῇ θήκῃ νῦν προσπελά-
ζομεν, κλεινὲ Νικηφόρε, καὶ ἀπαντλοῦντες μύρον τὸ

βλυσθὲν ἐξ αὐτῶν σμίχομεν πληγὰς σαρκὸς καὶ πνεύματος πάθη, τὴν κατ' ἄμφω ὑγίαιαν θαυμαστῶς οὕτως λιταῖς σου λαμβάνοντες, ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θὺ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σφῆξαι αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστοιχίς·

«Νίκας ἐν καρτερίᾳ φέρε μοι Νικηφόρε. Ἰω.»

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νικίσας, φερώνυμε, τὸν ἐχθρὸν τῆ σῆ καρτερία, ἦν ὑπέδειξας ἀσθενῶν παρέχεις νῦν πᾶσι, Νικηφόρε, τοῖς σὲ καλοῦσι αἰτήματος ἔκβασιν.

Ἰστάμενος, Πάτερ, δεπτικῶς πρὸ σεπτῆς εἰκόνης καὶ λειψάνων σου θαυμαστῶν αἰτοῦμαι ταχεῖαν ἀρωγὴν σου, ὅπως τοῦ βίου περῶ μέγα πέλαγος.

Κομίσας μοι, Πάτερ, ἀμαρτιῶν τὸν ἥδυν τῆ ὄψει ἀλλὰ βρώσει φθοροποιὸν καρπὸν, ὁ ἀντίδικός με θλίβει· ὅθεν προσέδραμόν σοι διασῶσαί με.

Θεοτοκίον.

Ἀνόμως, Παρθένε, διατελῶ τὰ ἄθεσμα πάντα καθ' ἐκάστην ἐπιτελῶν· διό σοι κραυγάζω, Θεοτόκε, πρὸς

σωτηρίας ὁδὸν με κατεύθυνον.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐνπεδῶν, Νικηφόρε, λέπρας δεινῆς ἔτρυχε τὸ ὀσιακόν σου σαρκίον καὶ ἀσθενέστατον, ὡς ἕτερος ὅμως Ἰῶβ, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· ἐμαυτὸν γῆν ἔγνωκα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἐὐλαβῶς προσιόντες, θαυματουργὲ Ὅσιε, ὡς ἐν μυριπνῶφ λειμῶνι, θείοις λειψάνοις σου τοῦ Παρακλήτου ὁσμῆν καὶ χάριν τῶν ἰαμάτων δωρεὰν λαμβάνομεν, νίκης ἐπώνυμε.

Νικηφόρε, ὁσίως τὴν βιοτὴν ἦνυσας, εἰ καὶ ἀσθενείας τὸ δῆγμα σάρκας κατέτρωγε, οὐδόλως, Πάτερ, διδοὺς τὸν νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις καὶ τὸν ὕπνον ὄμμασι, ὡς ἔφη ψάλματα.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε Κόρη, τῶν πειρασμῶν θάλασσα μὲ καταποντίζει βιαίως· σπεύσασα, ῥῦσαί με χεῖρα ἐκτείνουσα σὴν, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀπωλείας ὑμνητίν σου, Ἄχραντε, τάχει ἐξαίρουσα.

Ἀπέλασον τῆς ἀμαρτίας τὴν λέπτρωσιν, Νικηφόρε, ὅτι Νίκας κατὰ παθῶν φερωνύμως ἦνεγκας καὶ δύνασαι τὰ παθήματα λύειν.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Τὴν λέπραν σαρκὸς ὑπέμεινας ὡς ἄσαρκος, τὴν λέπραν ψυχῆς ἀπέφυγες ἀσκήσεσι, νικητῆς δεικνύμενος, τοῦ ἐχθροῦ τροπώσας τὴν δύναμιν· ὄθεν ἐστέφθης, Πάτερ, ἐκ Θεοῦ στεφάνῳ θαυμάτων, καρτερόψυχε.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνδρειόφρονι πνεύματι τὴν δυσχερεστάτην ὄντως ἀσθένειαν, Νικηφόρε, καθυπέμεινας, ὡς οἰκονομίαν λογισάμενος.

Ροδοπνῶν λειψάνων σου τῇ πολυτιμίῳ θήκη πελάζομεν, ὅπως λάβωμεν τὴν ἴασιν νοσημάτων πάντων καὶ κακώσεως.

Τὴν εὐχὴν ἐργασάμενος θεωρίας θείας, Πάτερ, ἐπέτυχες· ὄθεν δίδαξον τὰ τέκνα σου σαῖς εὐχαῖς τὸ ἔργον τὸ σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Εὐδιάλλακτον, Δέσποινα, τὸν Υἱόν σου ποίησον ὑπὲρ δούλων σου ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως, ἐν ᾗ μέλλει κρῖναι ἀνθρωπότητα.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ρήσεσι πυκναῖς ἠρτυμέναις, Πάτερ, ἅλατι τούς σοί προσερχομένους τὸ καρτερὸν ἐν ἀσθενείαις καὶ ἐν πειρασμοῖς ἐδίδασκες.

Ἰῆνδαλμα τερπνόν, εἰ καὶ νέκυς πάλαι, ἴστασο πρὸ τέκνου θλιβομένου χαροποιῶν ἐπιφανείᾳ σεπτῆς σου μορφῆς, πανένδοξε.

Ἀῆλος ἐκ παθῶν κατατρύχει με ψυχόλεθρον· διό ἐλίλυθά σοι τῷ ἱατρῷ λιταῖς χρωμένῳ ὑγίειαν λαβεῖν με τάχιστα.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν Χριστόν, ὡσπερ ἕως λαμπρὸν ἥλιον· διό ἀντιβόλῳ λῦσαι σκοτασμὸν ἐμῆς ἐννοίας σῆ αἴγλη, φωτογεννίτρια.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Εὐπρόσδεκτον ἀναπέμπει δέησιν σὴ γενέθλη Σηρικάριον, Πάτερ, ἐν τῷ Θεῷ καυχωμένη, ὡς μήτηρ καὶ ὡς τροφὸς ἢ καλλίγονος, Ὅσιε, κραυγάζουσα ἱκετικῶς· τὴν οἰκειάν πατρίδα σύ σκέπασον.

Ρωννύμενος τοῦ Ἀνθίμου ἔπεσι ἐν τῇ Χίῳ, Νικηφόρε, τὸ πλεῖστον τοῦ ἐναρέτου σου βίου ἐν νόσοις καὶ κακουχαῖς ἐμπόνως διήνυσας, ἐν πόλῳ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς πρὸς Θεὸν νῦν ἀνάπεμψον.

Επίφανον δωρεῶν σου χάριτας, Νικηφόρε, τῷ προθύμῳς ὑμνοῦντι τῶν ἀρετῶν σου τὸ κάλλος καὶ σθένος, ὃ καρτερῶν ἐν τῇ νόσῳ ὑπέδειξας, ἐκ λέπρας δὲ ἁμαρτιῶν κατεχούσης ψυχὴν μου καθάρισον.

Θεοτοκίον.

Μητρόθεε, τὸν Χριστὸν ἐγέννησας καὶ τὴν λύτρωσιν ἀνέτειλας κόσμῳ, ὡσπερ αὐγὴ χρυσοπόρφυρος φέ-

ρει δίσκον ἡλίου θερμᾶναι ὑφίλιον· διὸ τῆ αἴγλη σου
Υἱοῦ τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου καταύγασον.

Ἄπέλασον τῆς ἁμαρτίας τὴν λέπρωσιν, Νικηφόρε, ὅτι
νίκας κατὰ παθῶν φερωνύμως ἦνεγκας καὶ δύνασαι
τὰ παθήματα λύειν.

Ἄᾠραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς
ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ἀἴτησις, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἐαμαρείτης λεπρὸς ἰαθεὶς πύχαρίσται σοι· Νικηφόρος
νόσῳ τρυχωθεὶς σε ἐδόξασεν· ἀπορρίψας μὲν βλα-
σφημίας λέπρωσιν μακράν, ζυγὸν ἀράμενος δὲ χρυστὸν
τῆς ὁσιότητος στολὴν ἠμφιέσατο· Ὅθεν αὐτοῦ πρεσβεί-
αις ἐκ νόσων σωματοφθόρων καὶ ψυχοφθόρων ἡμᾶς
ῥῦσαι λογισμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίου Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

(Κεφ. ιζ' 12-19)

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα
κώμην ἀπῆντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ
ἔστησαν πόρρωθεν, καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνὴν λέγοντες·

Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. εἷς
δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς
μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς
ἦν Σαμαρίτης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ
δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; οὐχ εὐρέθησαν
ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς
οὗτος; καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε.

Δόξα Πατρὶ...

Ἦαἰς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ
πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ἦαἰς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ
πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου, ἐξάλειπον τὸ
ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἄόσος πολυχρόνιος ἐν τῷ χρωτὶ τὴν ψυχὴν σου, ὡς
πυρρὸς ἢ κάμινος τὸν χρυσὸν τὸν δόκιμον ἀπεκάθηρε·
ὅθεν νῦν, Ὅσιε, ὡς χρυσὸς ἐκλάμπεις, Νικηφόρε καρ-
τερώτατε, θαυμάτων λάμπησι καὶ φωτοφανεῖ παρα-
δείγματι. Νοσοῦντας δὲ καὶ πάσχοντας ἢ ἀδικουμένους
καλοῦντάς σε ῥύη καὶ παρέχεις τὰ κρείττω σαῖς πρε-

σβείαις πρὸς Χριστόν, ὃν παρηρησία ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εἰ ἐν ταῖς ἀσθενείαις καὶ κακώσεσι βίου τῷ λεπρῷ
Νικηφόρῳ προσδράμετε, ὀρῶντες τὴν ἔμψυχον
εἰκόνα καρτερίας, αἰτήσασθαι ὑπομονὴν ταῖς ψυχαῖς
καὶ ἴασιν ἐκ νόσων.

Ἰκέτεύω σε, Πάτερ, μὴ ἐλλείπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν
ἴσων ὑμνητῶν τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος πελάζων, Νικηφό-
ρε, θεοδέκτοις ἐντεύξεσιν, ἵνα ῥυσθῶμεν κακῶν δεινῶς
ἐπερχομένων.

Νοσημάτων ποικίλων τὴν δριμύτητα παύεις ἐκ τοῦ
σαρκίου ἡμῶν καὶ πνεύματα καθαίρεις δαιμόνων
ἐπιηρείας, Νικηφόρε, πρεσβείαις σου πρὸς τῶν ψυχῶν
ἱατρὸν καὶ τῶν σωμάτων ῥύστην.

Θεοτοκίον.

Ἰοβόλα με κέντρα τοῦ Βελίαρ τιπρώσκει διὰ παθῶν
ἀπηνῶς· διὸ πρὸς τὴν ἀσπίδα τῆς θείας σου πρεσβεί-
ας ὁ ταλαίφρων κατέφυγον, ἵνα τὰ βέλῃ τοῦ ἐχθροῦ
ἐκσπάσης, Θεοτόκε.

Ῥδὴ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Κόρον οὐκ ἔχει τῶν θαυμαστῶν καθ' ἐκάστην, ἃ
τελεῖς ἢ ἐξύμνησις, μάκαρ, ὅτι σὺ προφθάνεις τοὺς
σὲ φωνοῦντας τάχει.

Ἡ νῆσος Κρήτη ὡς ἡ γενέθλιος γαῖα, Ἀλεξάνδρεια
ἡ πόλις καὶ Χίος σὺν κλειναῖς Ἀθήναις τιμῶσί σε ὡς
πρέσβυν.

Φέρεις τῆς νίκης κατὰ παθῶν, Νικηφόρε, μεγαλώνυμον
κλῆσιν ἀξίως, ὅτι ἀρχεκάκου ἐνίκησας τὴν ῥύμην.

Θεοτοκίον.

Εῶρημα πέλεις σαλευομένου μου βίου, ὅτι ναῦν διασώ-
ξεις ψυχῆς μου τῇ σῇ προστασίᾳ χρωμένῃ, Θεομῆτορ.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ροαῖς τῶν θαυμασιῶν, Πάτερ Νικηφόρε, τὴν ἐκκλησίαν
ἀρδεύεις, ὡσεὶ ποταμὸς, ὁ κατευφραίνων τὴν πόλιν
Θεοῦ ὀρμήμασι.

Επίχολον μανίαν ἐν δικαστηρίοις τῶν ἀντιδίκων συ-
χνάκις λιταῖς σου σοβεῖς· ὅθεν προστάτην ἐν δίκαις
σὲ προβαλλόμεθα.

Ἰκάνωσον εὐχαῖς σου ἀεὶ μακαρίζεις σε, Νικηφόρε, τοῖς
ἕμνοις τὸν σὸν μελωδὸν αὐτῷ τὰς νίκας προσφέρων
κατὰ τὴν κλῆσίν σου.

Θεοτοκίον.

Ῥλένας μου ἐκτείνω πρὸ τοῦ ἀντιτύπου, Ὑπακοῆς
καλουμένου σεπτῆς σου μορφῆς, ὁ Νικηφόρος κατ'
ἔθος ἔσεβε, Δέσποινα.

Τὸ Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις καρτερίας ὑπογραμμὸς ἐπωνύμως φέρων, Νικηφόρε, κατὰ παιθῶν νίκας τε καὶ ἄθλα· διὸ καὶ νῦν βραβεύεις τοὺς πόθῳ σε καλοῦντας θείοις δωρήμασι.

Ρήματα οὐ δύνανται ἱκανῶς νῦν ἐξιστορῆσαι Νικηφόρου τὰς ἀρετάς, πνεύματος ἀνδρείαν εὐστάθειαν τοῦ ἥθους, ἐν νόσοις καρτερίαν, σθένος δὲ πίστεως.

Γώματα ἀγνίσωμεν, ἀδελφοί, εὐσεβεῖ προσψαύσει χαριτόκων ὄντως ὁσίων τῶν νῦν προκειμένων ὁσίου Νικηφόρου, ἃ βλύζουσι τὸ μύρον τῆς θείας χάριτος.

Χαίροις τῆς Κισάμου ὁ ἀρωγὸς ὡς Σηρικαρίου, Νικηφόρε, γόνος λαμπρός· χαίροις Ἐσπερίας ἀγλαΐσμα καὶ γέρας, ἀπάσης δὲ τῆς Κρήτης πρέσβυς ἀνύστακτος.

Χαίροις νίσου Κρήτης θεῖος βλαστὸς τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Χίου ὁ βοηθός· χαίροις Ἀθηναίων ὁ νέος ἀντιλήπτωρ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων τάχιστος πρόμαχος.

Ἰῶμεν τὸ ἄκρον ὑπακοῆς καὶ τῆς καρτερίας ὑποτύπωσιν ἐναργῆ, κλέος τῶν ὁσίων, φερώνυμον τῆς νίκης, τὸν θεῖον Νικηφόρον, ὃν μεγαλύνομεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Εἶθ', οὕτω τὰ Τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλν, ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχίσωμεν· ῥυσθείνουμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἦ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Κισάμου τὸν γόνον, καρτερίας τὸ πρότυπον, ἐν σαρκὶ ζυγὸν ἀσθενείας ἀγογγύστως βαστάσαντα, τιμῶμεν ἐν ὑμνοῖς οἱ πιστοὶ τὸν φέροντα τὴν νίκην κατ' ἐχθροῦ φερωνύμως, Νικηφόρον, τὸν θαυμαστόν, εὐσεβοφρόνως κράζοντες· χαίροις τῆς καρτερίας ἡ εἰκῶν· χαίροις μοναστῶν ἀγλαΐσμα· χαίροις ὁ ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν τάχιστος πρόμαχος.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἧν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς·

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πᾶσιν ἀσθενοῦσι καρτερόν καὶ δικαζομένοις τὸ νίκος, ὡς δωρημάτων πηγὴ ῥέεις, ᾧ φερώνυμε τῆς νίκης Ὅσιε, ὅτι πόνους ἐβάστασας καὶ ψόγον οἰκείων, σώ-

ματος τὴν λέπρωσιν, ὀμμάτων τύφλωσιν, δόξαν τῷ Θεῷ ἀναπέμπων· ὅθεν ἀντεδόξασε πάνυ ὁ θαυματοβρύτην σε δειξάμενος.

Ἦχος πλ. δ΄

Ἄέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β΄

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηνι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἦχος α΄

Τῆ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὀμόνος οἰκτίρμων.

Δίστιχον.

Τὰ πρὶν ἐν χαρᾷ, τὰ νῦν ἰκετηρίως

Ἰωάννης κομίζει σοι, Νικηφόρε.

